இடைக்காடர், கலைக்கோட்டர், கருவூரார், தன்வந்திரி, சட்டைமுனி, மச்சேந்திரர், கோரக்கர், இராமதேவர் முதலியோருடன் காகபுஜண்டருக்குத் தொடர்பிருந்திருத்தல் வேண்டும் என்று அறிய முடிகிறது. எவ்வாறான தொடர்பு நிலவிய தென்பதை அறியக் கூடவில்லை.

அகத்தியர் சிறப்புரைத்தல்

தமிழ்நாட்டுச் சமய, இலக்கிய, சித்தர் வரலாறுகளில் அகத்தியருக்கு ஒரு பேரிடம் உண்டு. புராணங்களில் அவர் பெருமை விரிவாகப் பேசப் பட்டுள்ளதைப் பலரும் அறிவர். அவர் பெயரில் வழங்கும் சித்தர் நூல் தொகுதிகள் பலவாகும். அவற்றுள் மருத்துவம் குறித்த நூல்கள் பெரிதும் போற்றப்படுபவை. நாம் கருதுவது போல் சித்தர்கள் தொகை ஓர் எண்ணிக்கையில் அடங்குவது அன்று. இதனைப் பெருநூல்காவியம்,

கோடியென்றால் கோடியல்ல கோடா கோடி
கொங்கணவன் சொல்லி வைத்தான்

என்று விதந்துரைக்கிறது. அகத்தியரின் பெருமை இந்நூலுள் பெரிதெடுத்துப் பேசப்பட்டுள்ளது.

அகத்தியரே பெரும்பேற்றை அடைந்தோ ராவர்
அம்மம்மா வெகுதெளிவு அவர்வாக் குத்தான்
அகத்திலுறை பொருளெல்லாம் வெளியாய்ச் சொல்ல
அவர்வாக்குச் செவிகேட்க அருமை யாகும்

அகத்தியரின் பொதிகையே மேரு வாகும்
அம்மலையும் அகத்தியரின் மலையு மாகும்
அகத்தியரின் அடையாளம் பொதிகை மேரு
அவர்மனது மலரைப்போல் பெரியா ருண்டோ?

சித்தர்கள் பற்றி இவ்வாறு வரும் குறிப்புக்கள் மேலும் பல இந்நூலுள் உள்ளன.

பணத்தின் சிறப்புரைத்தல்

தத்துவங்களின் சிறப்புரைத்தலோடு, உலகியல் கூறுகளும் நிறைவாக இந்நூலுள் இடம் பெற்றுள்ளன. உலகியல் வாழ்வுக்குப் பொருள் மிகவும் இன்றியமையாதது. வள்ளுவரும் 'பொருள் செயல் வகை' என்று இதன் சிறப்பைப் பத்துக் குறள்களால் எடுத்துரைத்தார். துறவிகளுக்கும் கூடப்பணம் இன்றியமையாதது என்பதை, 'முனிவரும் உன்னுவபொன்னால் முடியும்' என்று முன்னோர் உரைத்தனர். அன்பின் வெளிப்பாடு அருள். அந்த அருள் சிறப்பதும் கூடப் பொருளால்தான் என்பர் வள்ளுவர். பொருள் இல்லாதவனை ஈன்ற தாயும் விரும்ப மாட்டாள் என்பர் அறநூலார். 'பணம் பத்தும் செய்யும்', 'பணம் பாதாளம் வரை பாயும்' என்பன பழமொழிகள். 'ஆரியக் கூத்தாடினாலும் தாண்டவக் கோனே, காசு காரியத்தில் கண்வையடா தாண்டவக் கோனே' என்று பணத்தின் சிறப்புரைத்தனர் சித்தர்கள். காகபுஜண்டர்.

தரித்திரம் வந்தபின்பு சினேகம் உண்டோ? என்று வினா எழுப்புகிறார். மேலும் பொருட்சிறப்பை,

உண்டுண்டு பொருளிருந்தால் எல்லா முண்டு
ஊருண்டு காடுண்டு மலைதா னுண்டு
தொண்டுண்டு தீபவொளி மேடை யுண்டு
சுடுகாடு போமளவும் மேன்மை யுண்டு
தண்டுண்டு பொருளிலார்க் கென்ன வுண்டு?

என்று விதந்துரைக்கிறார். பணம் படைத்தாருக்குச் சுடுகாடு போமளவும் மேன்மை யுண்டு என்று கூறுவதன் வாயிலாக அதன் கடைசி எல்லை இன்னது என்பதை நயம்பட எடுத்துரைக்கிறார்.

பிராமணர் செயல்கள்

வருணாசிரமம், சாதியம் பற்றிய பல குறிப்புக்களும், அவற்றை ஏற்காது சாடும் சித்தர் நெறியும் இந்நூலுள்ளும் நிறைவாகவே இடம் பெற்றுள்ளன. நால் வருணத்தாருள் முதல் வருணத்தார் என்று கூறப்படும் பிராமணர்களைச் சாடும் போக்கு இங்கே நிலவக் காணலாம். பல வரலாறுகளை உண்மைபோல் எழுதி, முத்தி என்றும் மோட்சம் என்றும் குறிப்பிட்டுத் தங்களுக்குப் பாதுகாவல் செய்து கொண்டனர் பார்ப்பனர். பிறரை எல்லாம் வேறுவேறு வருணத்தாராக இனங்காட்டி அடக்கியதும் அவர்கள் தாம். தங்களுக்கு என்று சில ஆசாரங்களையும், மற்றவர்களுக்கு என்று சில ஆசாரங்களையும் வகுத்தனர் அன்னோர்.

ஐயர்களைப் பிராமணனென்று உரைக்கல் ஆமோ என்று அவர் வினா ஒன்றையும் எழுப்புகிறார். வேறுபல குறைகளும் பிராமணர்கள் மேல் இந்நூலுள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றை விரிப்பதால் பயன் ஒன்றும் இல்லை. தமிழ் இலக்கியங்களிலும், சித்தர் நூல்களிலும் பிராமணர் செயல்களை ஆதரித்தும், எதிர்த்தும் நின்று குரல் கொடுக்கும் போக்குக் காணப்படுகிறது. நெடுநாள் இத்தகு போராட்டம் தமிழகத்தில் நின்று நிலவியிருந்தமைக்குச் சான்றுகள் பலவுள்ளன. பிராமணர், பிராமணர் அல்லாதாருக்கு இடையே நிலவிய நீண்ட போராட்டங்களின் விளைவாகவே, பிராமணர் அல்லாதார் தலைமையில் பல சைவசித்தாந்தத் திருமடங்கள் கி.பி.16 ஆம் நூற்றாண்டில் தோற்றம் கொண்டன. தமிழ்நாட்டுச் சைவத் திருமடங்களின் வரலாறு உணர்ந்தவர்கள் இதனை நன்கு அறிவர்.

சாதியப் பதிவுகள்

மேலும், தமிழ் நாட்டில் நிலவியிருந்த பல்வேறு சாதிகளைப் பற்றிய குறிப்புக்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. முன்குடுமிச் சோழியர், பெரிய மீசை படைத்த இராயர், பிணம் சுமக்கும் சவண்டிகள், நாயக்கர், சேர்வைகாரர், அம்பட்டன் என வழங்கும் நாவிதன், காலி எனப்படும் வண்ணான், சக்கிலியன், தோட்டி, தேவடியாள் எனப்படும் தாசி, ரெட்டி, நாயுடு, மறவர், தேவர், துலுக்கர், சாயபு, பட்டு நூல் செட்டியார் (சாலியர்?) கைக்கோளர் என்னும்

முதலியார் (செங்குந்தர்) சாணார் எனப்படும் நாடார், ஆசாரி என்று இவ்வாறு பல சாதிகள் இந்நூலுள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. உலகம் இவ்வாறு சாதிகளால் பிரிவுண்டு. அவரவர் இயற்றும் தொழில்களால்தான் நடையிடுகிறது என்று, பார்ப்பனருக்கு எடுத்து ரைப்பதாகப் பாடல்களின் போக்கு அமைந்துள்ளன. பட்டியலில் காணப்படும் பல சாதிகள் கி.பி.15 ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னரே பெயர் அறியப்பட்டன. இவ்வாறான குறிப்புக்கள் இந்நூலின் காலத்தை அறிய உதவி நிற்கின்றன.

மனத்தின் இயல்பு கூறல்

மனிதனை அறிவாளியாக்குவதும், ஆட்டிப் படைப்பதும் மனம் என்னும் அகக் கருவியே யாகும். மனத்தின் இயல்பு பற்றி அறநூலாரும், சமய நூலாரும், தத்துவ ஆசிரியர்களும் பலவாக ஆய்ந்து முடிபுகள் கூறியுள்ளனர். சித்தர்கள் மனத்தைப் பேய் என்றும், குரங்கு என்றும் குறித்தனர். 'கோடான கோடி சித்து மனதினாலே' என்கிறது இப்பெருநூல் காவியம்.

இடமென்பார் தலமென்பார் தீர்த்த மென்பார்
எல்லோரும் நாமிருக்கு மிடமா மென்பார்
கடமென்பார் புந்திநடு சித்த மென்பார்
கடத்தறிவு பெருயூகம் தெளிவா மென்பார்
குடமென்பார் குருவுடலே மனமா மென்பார்
கோடான கோடிசித்து மனதி னாலே
அடமென்பார் வயிராக்கியஞ் சமமா மென்பார்
ஆர்கண்டு சொல்வார்கள் மனதின் பேற்றே

மனதின் இயல்பு பற்றிப் பலரும் சொன்ன விளக்கங்களை எல்லாம் தொகுத்துச் சுட்டும் அரியபாடல் இது.

நதி மூலம் ஆராய்தல்

எவை எவை எங்கிருந்து பிறந்தன என்ற வினாவை எழுப்பிக் கொண்டு, இந்நூலுள் ஒரு பாடல் விடை சொல்லி நிற்கிறது. வேதத்திலிருந்து மந்திரங்கள் பிறந்தன. திறமைமிக்க பேச்சாற்றல் உயிரிலிருந்து பிறந்தது. தந்திரங்கள் பூசை முறை கூறிப்பிறந்தன. இவ்வாறு வேறுபல பிறந்த மூலங்களையும் இப்பாடல் அறிமுகம் செய்விக்கிறது.

மந்திரங்கள் பிறந்தவிடம் வேத மோடு
வாய்ச்சொல்லு வல்லபங்கள் உயிரி னோடு
தந்திரங்கள் பிறந்தவிடம் பூசை யோடு
தானான இடம்பிறந்த அறிவி னோடு
யந்திரங்கள் பிறந்தவிடம் மணிநா வோடு
அறுத்தடைத்த வாசலொடு நாசி யூடு
உன் திறங்கள் என்திறங்கள் பொதுவி னோடு
ஊடாடி உயிர்விளக்கும் செபத்தி னோடே

அறிவு முளைத்தெழுந்த போதே 'தான்' என்ற ஆணவம் பிறக்கிறது என்பது ஓர் அரிய குறிப்பு.

பாடுபட்டால் பலன் உண்டு

சித்தர்கள் தம் நூலுள் உரைத்த மருத்துவ முறைகள் பலவாகும். இவற்றை உள்ளவாறு

உணர்ந்து, நம்பிக்கையுடன் முயன்றால் வெற்றி எளிதாகும். இவற்றை உள்ளடக்கி,

உண்மையென்று செய்வோர்க்கு எல்லா மாகும்
ஒன்றுமில்லை என்போர்க்கு எதுதா னாகும்
நுண்மையுடன் சாத்திரத்தை அறிய வேணும்
நுணுக்கமுடன் பரிபாஷை தெரிய வேணும்
தண்மையுடன் விட்டக்கால் எல்லாம் போச்சு
தவறியே நடந்தபின்பு ஒன்றும் ஆகா
எண்மையென்று நினைப்போர்க்கு எதுவு மாகா
எப்பொருளும் பாடுபட்டால் கிடைக்கும் பாரே

என்ற அரியபாடல் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. சித்தர் வழங்கும் மருத்துவக் குறிப்புக்களில் பரிபாஷைச் சொற்கள் பலவுண்டு. அவற்றை எல்லாம் உள்ளவாறு நுனித்தறிந்து உண்மைகண்டு, பாடுபட்டு முயன்றால் யாவும் கைகூடும் என நம்பிக்கை யூட்டுகின்றது இப்பாடல்.

வல்லவனாக வழி

வானவர் போற்ற நிலவுலகில் வல்லாளனாக வாழ வழி உண்டா என்றால், உண்டு என்கிறது பெருநூல்காவியம். தான தர்மங்களை முறையாகச் செய்க.ஆணவத்தையும் அதனால் எழும் கோபத்தையும் அறவே நீக்குக. மானம் அபிமானம் பார்த்துத் தருக்குதல் வேண்டா. உலகில் உள்ள உயிர்க்குலங்கள் யாவற்றையும், தன்னைப்போல் எண்ணி அன்பு செய்க. மோனநிலை கைகூடுமாறு சக்தியைப் பூசித்து

வருக. இவற்றை எல்லாம் முறையாகச் செய்தால் வானவர் போற்றும் நிலை வந்து எய்தும். வல்லவனாய் நிலவுலகில் வாழலும் ஆகும்.

தானமுடன் தருமத்தை வகையாய்ச் செய்து
ஆணவமும் கோபமும் அறவே தள்ளி
மானமுடன் அபிமானம் மறையச் செய்து
மற்றுமுள சீவனெல்லாம் தானா யெண்ணி
மோனநிலை சூடிடவே வாலை பூசை
முறையாகச் செய்தக்கா லெல்லா மாச்சு
வானவரும் போற்றுகின்ற நிலையு மாச்சு
வல்லவனா யாவதற்கு வழியு மாச்சு

இத்தகு முயற்சிகளை முறையாகச் செய்து வந்தால் மேலும் மேலும் உயரலாம். அப்போது,

ஞானநிலை அடைவதற்கு வழியு மாகும்
ஞாலமெலாம் உந்தனது கைக்கு ளாகும்

என்று ஞாலம் கருதினும் கை கூடும் நிலைமை எய்த இந்நூல் வழிகாட்டி நிற்கிறது.

நூலுள் உரைக்கப்பட்டவை

காகபுஜண்டர் பெருநூல் காவியத்தின் 994 ஆவது பாடல் நூலுள் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களைத் தொகுத்துச் சுட்டும் பாங்கில் நடையிடுகிறது. யோகம், கற்பம், மருத்துவம் இவற்றை விளக்குவதோடு, இதனுள் சூத்திரங்கள் எண்பது, ஞானம் மூப்பது, உபநிடதமும் சுருங்க உரைக்கப்பட்டுள்ளன என்று பேசுகிறது அப்பாடல்.

கிடைப்பதுவோ இந்தநூல் ஆயி ரத்தில்
கிருபையுடன் யோகமுதல் கற்பஞ் சொன்னேன்
மடைதிறந்த வெள்ளம்போல் வயிந்தி யந்தான்
வகையோடே ஆயிரமும் சொல்லி வைத்தேன்
சடையாமல் சூத்திரமெண் பதுவுஞ் சொன்னேன்
சங்கையற ஞானமுப் பதுவுஞ் சொன்னோன்
விடையமுடன் உபநிடதம் சுருக்கிச் சொன்னோன்
வேணுமென்று முப்பூசூத் திரமுஞ் சொன்னேன்

இவ்வாறு இப்பாடல் பட்டியலிட்டிருப்பினும் மேற்குறித்த எண்ணிக்கைகளை நூலுள் பொருத்தி இனங்காண இயலவில்லை.

மேலும் மேலும் ஆய்வோம்

மேற்குறித்தவாறு காகபுஜண்டர் பெயரில் வழங்கும் பெருநூல் காவியம் பல அரிய செய்திகளை விளக்கி நிறைகிறது. பிராணாயாமம் என்று கூறப்படும் மூச்சுப் பயிற்சி, சரியை முதலிய நான்கு படிநிலைகள், மூலிகைக் குறியீடுகளால் சுட்டப்படும் மருத்துவக் குறிப்புக்கள் முதலிய பலவாய செய்திகள் இந்நூலுள் நிறைந்து கிடக்கின்றன. காகபுஜண்டர் வரலாறு கண்டு காட்டும் முயற்சியில் அவர் பெயரில் வழங்கும் நூல்களின் மேலான ஆய்வை ஓர் எல்லைக்குள் நின்றே மேற்கொள்ள இயல்கிறது. காலப்போக்கில் இந்நூல் குறித்த விரிவான ஆய்வுகளுக்கு இச்சிற்றாய்வு ஊக்கம் தருவதாக அமையக்கூடும். சித்தர் நூல்களின் உண்மைப் பொருள் அறிவார்தொகை அருகிவருகிறது. தொடர்புடையவர்கள் விரைந்து இத்தகு நூல்களின் மேல் ஆய்வைத் தொடங்க முன் வரவேண்டும்.

5. காகபுஜண்டர் ஆலயம்

திருப்பட்டினம்

சைவநாயன்மார் அறுபத்து மூவர். இவர்தம் வரலாறு சேக்கிழாரின் பெரிய புராணத்தில் விரித்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. அறுபத்து மூவருள் பெண்கள் மூவர். அவருள்ளும் காலத்தால் மூத்தவர் புனிதவதி என்ற பெயர் கொண்ட காரைக்கால் அம்மையார். இவர்கள் திருவவதாரம் செய்து அற்புதங்கள் நிகழ்த்திய திருத்தலம் காரைக்கால். இந்நகரின் பெருமைகளைச் சேக்கிழார்,

மானமிகு தருமத்தின்
வழிநின்று வாய்மையினில்
ஊனமில் சீர் பெருவணிகர்
குடிதுவன்றி ஓங்குபதி
கூனல்வளை திரைசுமந்து
கொண்டேறி மண்டுகழிக்
கானல்மிசை உலவுவளம்
பெருகுதிரு காரைக்கால்

என்று புகழ்ந்துரைப்பார். இந்நகரிலிருந்து தெற்கே நாகப்பட்டினம் செல்லும் பேருந்துத் தடத்தில் காரைக்காலிலிருந்து ஏழு கிலோ மீட்டர் தொலைவில் அமைந்திருக்கும் கடற்கரை நகரம் திருமலைராயன் பட்டினம். இதனைச் சுருக்கித் திருப்பட்டினம் என்றும் அழைப்பர்.

புனித பூமி

திருமலைராயன் பட்டினம் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க தொன்னகரமாகும். ஆசுகவி என்று போற்றப்படும், சிலேடை பாடுவதில் வல்லவரான கவி காளமேகம் வாழ்ந்திருந்த நகரம் இது. சைவ-வைணவ ஆலயங்களும், அருள்மிகு. காளித்தாயும், சிறு தெய்வக் கோயில்களும் நிறைந்திலங்கும் இந்நகரத்தில் சோழ நாட்டுச் சைவ வேளாளர்கள் பெருமளவில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இசுலாமியப் பெருமக்களும் நிறைந்து வாழும் இந்நகர் சமய-சாதி பேதமற்ற அன்பில் பிணைப்புண்டு சிறந்து நிற்பது. சித்தர் வரலாற்றில் நன்கு அறியப்படாத அருள்நிறை. குண்டுசாமி, குருசாமி, சௌரிசாமி, புண்ணாக்கு சாமி, மேலமடத்துசாமி, ரெங்கையசாமி, சீமான்சாமி முதலாகிய எண்ணற்ற சித்த மூர்த்திகள் வாழ்ந்து மறைந்த புனித பூமி திருமலைராயன் பட்டினம். உலகில் வேறு எங்கும் இல்லாத சிறப்புடன் கருணைக்கடல் காகபுஜண்டருக்கு இந்நகரில் ஒரு கோயில் அமைந்துள்ளது. இந்திய நாடு முழுவதும் அறியப்பட்ட காகபுஜண்டருக்கு ஓர்

ஆலயம் இந்தச் சின்னஞ் சிறு நகரில் அமைய மூல காரணமாகத் திகழ்பவர் அருளாளர். நற்பவீயானந்த அம்பாஜி என்பவர். யார் இந்த அம்பாஜி? இவருக்கும் காகபுஜண்டருக்கும் என்ன தொடர்பு? இத்தலத்தில் இப்படி ஒரு கோயில் எவ்வாறு அமைந்தது? நம்முள் வியப்புக் கலந்த வினாக்கள் பல எழுகின்றன.

பொன்னுசாமிப் பிள்ளை

வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க திருப்பட்டினத்தில் ஏறத்தாழ நூற்று எழுபது ஆண்டுகளுக்கு முன் சோழிய வேளாளர் குலமரபில் திருவாளர். பொன்னுசாமிப் பிள்ளை என்ற நல்லுணர்வு மிக்கார், பெரிய தெருவில் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் தம் அன்பு மனைவியார் திருமதி. செல்லத்தம்மாள். 'வேளாளன் என்பான் விருந்திருக்க உண்ணாதான்' என்ற முதுமொழிக்கு ஏற்பத் தம் குலத் தொழிலாகிய விவசாயத்தில் சிறந்திலங்கிய பொன்னுசாமிப் பிள்ளை விருந்தோம்பலில் தலைநின்றார். மேலும், துணை வருவாய் அமையுமாறு கட்டிடங்கள் கட்டித் தரும் தொழிலையும் செய்து வந்தார். சைவ பக்தியும், அடியவர்களையும், அருளாளர்களையும் போற்றி வாழும் பண்பாடும் மிக்க இத்தம்பதியருக்கு கி.பி. 1853 ஆம் ஆண்டு, திரு. ரெங்கசாமிப் பிள்ளை அருமகவாகத் தோன்றினார்.

ரெங்கசாமிப் பிள்ளை

ரெங்கசாமிப் பிள்ளைக்குப் பள்ளிப்படிப்பு இல்லை. என்றாலும், அனுபவ ஞானத்தால் கணித

அறிவில் சிறந்திருந்தார். வடநாட்டிலிருந்து திருப்பட்டினம் வந்து இவர் இல்லத்தில் தங்கிய ஒரு துறவியின் அன்பாலும், ஆசியாலும் ரெங்கசாமிப் பிள்ளைக்கு ஆருடம் சொல்லும் அரிய கலை கை வந்தது. காளித்தாயின் திருவடிகளில் தீவிர ஈடுபாடு கொண்டிருந்த இவருக்குக் காளி உபாசனையும் கைகொடுத்தது. இரத்தினக் கம்பளத்தில் அமர்ந்து சோழிகளைக் குலுக்கி வீசி, அவற்றின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்பப் பலன் சொல்லும் ரெங்கசாமிப் பிள்ளை வீட்டை மக்கள் முற்றுகையிட்டனர். இவரது துல்லியமான ஆருட அறிவைப் போற்றாதார் இல்லை. இரண்டு அல்லது மூன்று நாள் கழித்து இன்ன ஊரிலிருந்து, இன்ன பெயர் உடைய ஒருவர், இன்ன காரணத்திற்காக என்னிடம் வருவார் என்று முற்கூட்டியே உணர்ந்து உரைக்கும் இவர் ஆருட அறிவை, அருகிலிருப்பவர்கள் உண்மை என உணர்ந்து மகிழ்ந்துள்ளனர்.

ஆரூட அறிவு

ரெங்கசாமிப் பிள்ளையின் ஆரூடம் கூறும் திறமை கேட்டுத் தமிழ் நாட்டின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் மக்கள் திருப்பட்டினம் வரத்தொடங்கினர். பில்லி மற்றும் சூனியத்திற்கு ஆட்பட்டவர்களை அவற்றிலிருந்து விடுபட இவர் மார்க்கம் உரைத்தார். வறுமை மிக்கவர்களின் வறுமை நீங்கத் திருவருள் துணையுடன் வழிகாட்டியருளினார். செட்டிநாட்டுப் பகுதியிலிருந்து தன வணிகர்களும்,

கேரளாவிலிருந்து பலதரப்பட்டவர்களும் ரெங்கசாமிப் பிள்ளையை நாடிவந்து ஆரூடம் கேட்டுப்பயன் அடைந்தனர். ஒருமுறை திருவாவடுதுறை ஆதீனகர்த்தர் அழைத்து ஆரூடம் கேட்டு இவர் ஆற்றலை மெச்சி வரிசை வழங்கிச் சிறப்பித்துள்ளார்.

பஞ்ச அவதானம்

ஒரே நேரத்தில் பலவற்றை நினைவில் கொண்டு வெளிப்படுத்தும் பேராற்றலை 'கவனம்' என்பர். வடமொழியில் இதனை 'அவதானம்' என உரைப்பர். ஒரே நேரத்தில் ஐந்து செயற்பாடுகளை நினைவு கூர்ந்து உரைக்கும் பஞ்ச அவதானத் திறன் ரெங்கசாமிப் பிள்ளையிடம் நிலவியிருந்தது. 'செல்வர்க்கு அழகு செழுங்கிளைத் தாங்குதல்' என்ற முதுமொழிக்கு ஏற்பச் சுற்றம் தழுவி இவர் வாழ்ந்து வந்தார். ஐந்து அல்லது ஆறு குடும்பங்கள் இவர் வருவாயில் வாழ்வு பெற்றுச் சிறந்தன. ஆரூடத்துடன், சோதிடம் மற்றும் மாந்திரிகமும் கை கொடுக்க, இவற்றால் வரும் வருவாயைத் தான தருமங்கள் செய்வதற்கென்றே இவர் செலவிட்டார். ஊரே இவரைத் தருமவான் என்று போற்றி மகிழ்ந்தது. அறக்குடும்பம் இதுவே என்று மக்கள் அன்பும் மரியாதையும் கொண்டு இக்குடும்பத்தைப் போற்றி நின்றனர்.

கணபதியாப் பிள்ளை

ரெங்கசாமிப் பிள்ளைக்கு மூன்று மனைவியர். இவர் முதல் மனைவி திருமதி. அமிர்தத்தம்மாள்

இத்தம்பதியருக்கு ஓர் ஆண்மகவும், ஒரு பெண்மகவும் பிறந்தனர். கி.பி. 1892 ஆம் ஆண்டு பிறந்த அந்த ஆண் குழந்தை தான் காகபுஜண்டர் ஆலயம் அமைத்த நற்பவீயானந்த அம்பாஜியின் தந்தையார் திரு. கணபதியாப்பிள்ளை என்பவர். ரெங்கசாமிப் பிள்ளையின் இரண்டாவது மனைவி திருமதி. மாணிக்கம் அம்மையார். இவர்கள் குமாரர் திரு. சிவசுப்பிரமணியபிள்ளை பிரஞ்சு ஆட்சிக்கு உட்பட்ட திருப்பட்டினம் கொம்யூன் மேயராகவும், புதுவை மாநில அமைச்சராகவும், சமுதாயத்தில் வேறுபல உயர்ந்த பதவிகளையும் வகித்து இக்குடும்பத்திற்குப் புகழ் சேர்த்தார். முன்றாவது மனைவி. திருமதி. கோமளம் அம்மையாருக்கு மகப்பேறு வாய்க்கவில்லை. ஆலமரமாய், அளப்பரிய ஆற்றல்களுடன் வாழ்ந்திருந்த ரெங்கசாமிப்பிள்ளை கி.பி. 1930 ஆம் ஆண்டு அமரரானார்.

அம்பாஜி அவதாரம்

'மகன் அறிவு தந்தை அறிவு' என்பதற்கு ஏற்ப, கணபதியாப் பிள்ளை; தம் தந்தை காட்டிய வழியில் நின்று ஆருடம் கூறிவந்தார். வாட்டசாட்டமான தோற்றமும், செக்கச் சிவந்த மேனி அழகும் மிக்க இவர் அமைதியும் அடக்கமும் மிக்கவர். தந்தை வழி, நேர் வழியில் பொருள் ஈட்டிப் பெருஞ் செல்வத்துடனும், மிக்க புகழுடனும் கணபதியாப் பிள்ளை வாழ்ந்து வந்தார். இவருக்கு இருமனைவியர். மூத்த மனைவி திருமதி. நாகரத்தினத்தம்மாள்.